

eller Byraadets Medlemsantal for at kunne standse et Fremskridt; altsaa, ræsonnerer den ærede Minister, naar vi have sat Bestemmelsen om en Fjerdedel, vil der ikke være den Fare, jeg har fremdraget; havde vi sagt, at der skulde fire Femtedeles Majoritet for at kunne vedtage videre Udgifter og ny Skatter, vilde min Betragtning have været rigtig. Men i Gaar erklærede den samme ærede Minister, at dette Skel, der nu stilles op der ude, er et kunstigt Skel, og denne Adskillelse mellem en Femtedel af Vælgerne, de højtbeskattede, og den øvrige almindelige Vælgerklasse er et kunstigt Skel. Det er netop det, det er; men derfor betyder det intet, at man i Landkommunalloven har sat en Femtedel og her vil sætte en Fjerdedel. Begge Bestemmelser ere for saa vidt kunstige, men jeg som født Agrar i Modsætning til den ærede fungerende Indenrigsminister kender Forholdene paa Landet og ved, at der findes, hvad man ganske vist ynder at benægte, Klasseforskel, lige saa vel som i Kjøbstæderne og i Kjøbenhavn, og for øvrigt dreje disse Bestemmelser sig jo ogsaa om Kjøbstæderne, saa var der blot Klasseforskelligheder i Kjøbstæderne, der kunde bevirke, at en Fjerdedel kunde standse alle Fremskridt, var det i og for sig nok til at dømme disse Paragraffer, men ogsaa ude paa Landet findes der Klasseforskel. Der findes Landarbejdere med 4—500 Kr. Indtægt og Toldskatter paa 10 pCt., og der findes Godsejere med 300,000 Kr. Indtægt, som man nu vil skaffe en vældig Lettelse i deres direkte Skatter. Der findes Klasseforskelligheder ude paa Landet. Nogle Steder maaske $\frac{1}{5}$, andre Steder maaske $\frac{1}{4}$, atter andre Steder kan maaske $\frac{1}{3}$ skabe sig et Mindretal i Sogneraadet, der er i Stand til at standse alle Fremskridt. Det er lige galt, det er lige udemokratisk at give Mindretallet Ret til at standse de Fremskridt, som Flertallet vil; det har den højtærede Minister ikke med et eneste Ord kunnet afkræfte.

Ja, dermed er jeg egentlig færdig med, hvad den højtærede Minister har sagt til mig; nu ønsker jeg kun til Slut at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Roskilde (Rosleff), som paastod, at netop naar vi fra vor Side saa levende ønskede en Toldreform, maatte vi ønske disse Love fremmede, for det var jo Betingelsen for en Toldreform. Ja, hvis det ærede Medlem og hans Parti og den Regering, der er udgaaet fra dette Parti, gør det til en Betingelse, er det naturligvis en Betin-

gelse derfor, men i og for sig behøvede det ikke at være det. Men dertil kommer, at jeg frygter for, at netop denne direkte Skattereform med dens store Indtægtsnedgang for Statskassen skal vanskeliggøre Gennemførelsen af en demokratisk, en god Toldreform, der virkelig letter Befolkningens Skatter, og det var jo netop det, som den højtærede fungerende Indenrigsminister i Fjor udtalte i det Citat, han stadig krydser om, som jeg har tilbudt at oplæse i Sammenhæng, og som i Gaar, efter at Mødet var sluttet, blev omhyggeligt studeret af en hel Række Medlemmer af Tinget, der alle gik hen og læste det igennem i Sammenhæng, hvorefter de kom hen til mig og sagde: De har fuldkommen Ret, Deres Fortolkning af Ministerens Udtalelser er ganske rigtig. Det er jo netop Sagen, at en saa betydelig Indtægtsnedgang for Staten, som her er Tale om, til Formaal, som vi ikke finde synderlig demokratiske, til Skattelettelse for visse Skatteborgere, der ikke ere de daarligst stillede i Samfundet, vil vanskeliggøre en Toldreform.

Endelig sagde det ærede Medlem for Roskilde, at med en Toldreform havde det sig paa samme Maade som med denne direkte Skattereform, at de største Forbrugere, ligesom her de største Hartkornsbesiddere, fik den største Skattelettelse. Det er en mærkværdig Paastand, den blev ogsaa fremsat forleden Dag af et andet æret Medlem. Det er jo lige omvendt, det er jo slet ikke Tilfældet. Sagen er netop den, at for det første virke de indirekte Skatter saaledes, at de tyngte tungest ned efter, saaledes at de fattige Menneskers indirekte Skat procentvis jo er større end de riges. Det er jo saaledes, at en Landarbejder svarer en 10 pCt. i Toldskat, men efterhaanden som man gaar op i den sociale Rangstige, bliver den Procent, som svares i Toldskat, mindre og mindre; thi Forbruget stiger jo ikke proportionalt med Indtægten, en Godsejer, der har 1,000 Gange større Indtægt end en Landarbejder, kan ikke spise 1,000 Gange mere Salt, nyde 1,000 Gange mere Kaffe osv. osv. end en Landarbejder, saa at hans Toldskat bliver i Virkeligheden ikke saa høj som Landarbejderens. Men dertil kommer, at hvis man gennemfører Venstres Program, det, jeg anførte, af 4de September 1895, det Program, som er Venstre reformpartiets Program, nemlig en Toldreform i Forbindelse med en Formue- og Indkomstskat — saaledes staar der i Venstres Program, og da Venstre nu har accepteret den stigende